

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes bare, vi betaler en høj pris for, at manovre i Midtjylland, og for den sags skyld også i Nordjylland, hvor jeg selv kommer fra, kan have et skattestop, der sikrer, at nogle skatter ikke stiger – hvis man får mere i løn, så kommer man jo til at betale mere i skat, så der er skattestoppet jo ikke sådan rigtig absolut.

Men spørgsmålet er bare, om vi ikke i forhold til muligheden for at opretholde en ordentlig offentlig service, opretholde noget, der bare minder om et anstændigt leveniveau for dem, der er udstødt af arbejdsmarkedet, kommer til at betale en enormt høj pris, når vi samtidig hermed er nødt til at friholde meget store arbejdsfri indtægter blandt de rigeste i Danmark fra beskatning.

Er det ikke rigtigt forstået, at Dansk Folkepartis udlægning af skattestoppet er lige så meget i overensstemmelse med det, som man tidligere har sagt fra Venstres og Konservatives side om skattestoppet, som det, ordførerne fra Venstre og Konservative sagde i dag?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Først og fremmest vil jeg sige lidt om fortolkningen af skattestoppet, for det nåede jeg ikke at svare på i første omgang.

Det er sådan, at det med skattestoppet siges ganske klart, at med hensyn til skat, der opkræves i procent, må procentsatsen ikke stige; med hensyn til skat, der opkræves i kroner og øre, må beløbet i kroner og øre ikke stige; og så er der en særregel for ejendomsbeskatningen, nemlig at ejendomsværdibeskatningen er låst fast i kroner og øre, og grundværdibeskatningen må jo ikke stige mere end inflationen plus et tillæg.

Kl. 10.55

Derfor er der nogle klare regler, og hvis der kommer en udefrakommende skattestigning, så skal de penge føres tilbage til de personer, som er kommet til at betale mere i skat. Så er der nogle undtagelser, nemlig omkring miljø, som jeg ikke skal komme ind på her.

Til spørgsmålet om, hvorvidt man betaler en høj pris ved at have et skattestop, fordi man ikke har plads til mere velfærd, vil jeg sige, at det jo er faktisk forkert. For samtidig med at vi har haft skattestop, samtidig med at vi har haft skattelettelser, samtidig med at vi har afdraget på statens gæld, har vi også udvidet servicen i den offentlige sektor. Vi har øget de offentlige udgif-

ter, og vi har øget antallet af ansatte i den offentlige sektor for netop at kunne tilbyde en bedre service, f.eks. på sundhedsområdet, hvor det med den politik, regeringen lægger for dagen, er muligt at gennemføre flere operationer.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Først og fremmest tak til ministeren for hans klare tilkendegivelser med hensyn til de tidligere bestemmelser omkring værdiansættelse af bankernes udlån; ministeren kaldte dem for særdeles lukrative hensættelsesregler, og det er jeg fuldstændig enig med ministeren i. Derfor kan det undre lidt, at ministeren er så forhippet på at udlægge det her som noget, der er retfærdigt, og som der ikke kan siges noget på. For sandheden er jo, at med de internationale regler, man gennemførte fra og med i år for pengeinstitutterne, lukkede man jo et skattehul, nemlig de særdeles lukrative hensættelsesregler, som ministeren henviste til.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren: Er det ikke en anelse underligt, at når man går ind og lukker nogle skattehuller via nogle internationale regler, så vil regeringen bagefter gå ind og kompensere dem, der i mange år i virkeligheden har betalt for lidt i skat som følge af det her skattehul? Når man lukker det, så vil regeringen gå ind og kompensere denne her gruppe selskaber. Finder ministeren ikke, det er en anelse underligt?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

For det første refererede jeg i min omtale af de hidtidige hensættelsesregler til den argumentation, som SR-regeringen brugte, da man indførte en hensættelsesafgift. Og jeg håber, det er muligt at referere til andres argumenter uden at blive taget til indtægt for dem selv.

SR-regeringen gennemførte en indførelse af en hensættelsesafgift, fordi man mente, at hensættelsesreglerne var for lukrative. Det var den argumentation, der var bag: Fordi hensættelsesreglerne er, som de er, skal vi have en hensættelsesafgift.

Nu ændrer man så hensættelsesreglerne, og dermed fjerner man begrundelsen bag en hensættelsesafgift. Spørgsmålet er så bare: Hvorfor er det så, man ikke står ved sin argumentation for indførelsen og accepterer, at når nu hensættelsesreglerne bliver ændret, så er grundlaget for afgiften også væk?